

32003R1383

2.8.2003

JURNALUL OFICIAL AL UNIUNII EUROPENE

L 196/7

**REGULAMENTUL (CE) NR. 1383/2003 AL CONSILIULUI
din 22 iulie 2003**

**privind intervenția autorităților vamale împotriva mărfurilor suspectate de a aduce atingere anumitor
drepturi de proprietate intelectuală, precum și măsurile care trebuie aplicate mărfurilor care aduc atingere
anumitor drepturi de proprietate intelectuală**

CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul de instituire a Comunității Europene, în special articolul 133,

având în vedere propunerea Comisiei,

întrucât:

- (1) Pentru a îmbunătăți funcționarea sistemului care urmărește interzicerea intrării în Comunitate, a exportului și reexportului din Comunitate a mărfurilor suspectate că ar aduce atingere anumitor drepturi de proprietate intelectuală, instituit prin Regulamentul (CE) nr. 3295/94 al Consiliului din 22 decembrie 1994 de stabilire a măsurilor de interzicere a punerii în liberă circulație, a exportului, reexportului și a plasării sub regim suspensiv a mărfurilor contrafăcute și a mărfurilor piratate ⁽¹⁾, este necesar să se tragă concluziile din experiența aplicării acestuia. Din motive de claritate, ar trebui ca Regulamentul (CE) nr. 3295/94 să fie abrogat și înlocuit.
- (2) Comercializarea mărfurilor contrafăcute, a mărfurilor piratate și, în general, comercializarea tuturor mărfurilor care încalcă drepturile de proprietate intelectuală aduce un prejudiciu semnificativ producătorilor și comercianților care respectă legea, precum și titularilor de drepturi și înșală consumatorii, supunându-i uneori unor riscuri în ceea ce privește sănătatea și siguranța lor. Prin urmare, în măsura în care este posibil, introducerea pe piață a unor astfel de mărfuri ar trebui împiedicată și, în acest sens, ar trebui adoptate măsuri care să permită contracararea eficientă a acestei activități ilicite, fără a limita totuși libertatea comerțului legitim. Acest obiectiv se alătură de altfel eforturilor întreprinse în acest sens pe plan internațional.
- (3) În cazurile în care mărfurile contrafăcute, mărfurile piratate și, în general, mărfurile care aduc atingere unui drept de proprietate intelectuală sunt originare sau provin din țări terțe, este necesar să se interzică introducerea lor pe teritoriul vamal al Comunității, inclusiv transbordarea lor, punerea lor în liberă circulație în Comunitate, plasarea lor sub un regim suspensiv sau plasarea lor într-o zonă liberă sau un antrepozit liber și să se instituie o procedură adecvată care să le permită autorităților vamale să impună respectarea cât mai strictă a acestei interdicții.
- (4) Autoritățile vamale ar trebui, de asemenea, să poată interveni în acțiunile de combatere a mărfurilor contrafăcute, a mărfurilor piratate și a mărfurilor care aduc atingere anumitor drepturi de proprietate intelectuală care

sunt în curs de exportare sau reexportare sau urmează să părăsească teritoriul vamal al Comunității.

- (5) În perioada necesară pentru a se stabili dacă mărfurile sunt mărfuri contrafăcute, mărfuri piratate sau mărfuri care aduc atingere anumitor drepturi de proprietate intelectuală, intervenția autorităților vamale trebuie să se materializeze fie prin suspendarea acordării liberului de vamă pentru punerea în liberă circulație, exportul sau reexportul mărfurilor, fie prin reținerea mărfurilor în cauză, atunci când acestea sunt plasate sub un regim suspensiv, într-o zonă liberă sau un antrepozit liber, sunt în curs de reexportare cu notificare, sunt introduse pe teritoriul vamal sau sunt în curs de a părăsi acest teritoriu.
- (6) Este necesar să se definească, în mod armonizat la nivelul tuturor statelor membre, elementele care trebuie să apară în cererea de intervenție, cum ar fi termenul de valabilitate, precum și forma sa. De asemenea, în scopul armonizării, este necesar să se stabilească condițiile de acceptare a cererilor de către autoritățile vamale și de către serviciul desemnat pentru primirea, prelucrarea și înregistrarea lor.
- (7) Este necesar ca statele membre să fie autorizate să rețină mărfurile în cauză, pentru o perioadă determinată, chiar înainte de depunerea sau aprobarea unei cereri a titularului, pentru a-i permite acestuia să depună o cerere de intervenție la autoritățile vamale.
- (8) În momentul în care se inițiază o procedură prin care să se determine dacă a fost încălcat un drept de proprietate intelectuală în conformitate cu legislația unui stat membru, procedura în cauză se desfășoară în conformitate cu criteriile utilizate pentru a stabili dacă mărfurile produse în statul membru în cauză încalcă drepturile de proprietate intelectuală. Prezentul regulament nu aduce atingere dispozițiilor statelor membre privind competențele jurisdicționale și procedurile judiciare.
- (9) Pentru a facilita punerea în aplicare a prezentului regulament atât de autoritățile vamale, cât și de titularii de drepturi, este necesar să se prevadă, de asemenea, o procedură mai flexibilă care să permită, în toate cazurile, distrugerea mărfurilor ce aduc atingere anumitor drepturi de proprietate intelectuală fără a fi obligatorie inițierea unei proceduri prin care să se stabilească dacă a fost încălcat un drept de proprietate în sensul legislației naționale.
- (10) Este necesară definirea măsurilor ce trebuie aplicate mărfurilor în cauză atunci când se stabilește că sunt mărfuri contrafăcute, mărfuri piratate sau, în general, mărfuri care aduc atingere anumitor drepturi de proprietate intelectuală. Măsurile în cauză nu trebuie doar să priveze persoanele responsabile de comercializarea acestor mărfuri de profitul economic al operațiunii și să le sancționeze, ci și să constituie o măsură disuasivă eficientă împotriva unor operațiuni similare.

⁽¹⁾ JO L 341, 30.12.1994, p. 8. Regulament, astfel cum a fost modificat ultima dată prin Regulamentul (CE) nr. 806/2003 (JO L 122, 16.5.2003, p. 1).

- (11) Pentru a nu perturba vămuirea mărfurilor conținute în bagajele personale ale călătorilor, este necesar să se excludă din domeniul de aplicare a prezentului regulament, cu excepția cazurilor în care anumite indicii materiale sugerează că este vorba de trafic comercial, mărfurile care ar putea constitui mărfuri de contrabandă, mărfuri piratate sau mărfuri care aduc atingere anumitor drepturi de proprietate intelectuală și care sunt importate din țări terțe în limitele scutiilor de drepturi vamale prevăzute de legislația comunitară.
- (12) Pentru a asigura eficiența regulamentului, este necesar să se garanteze aplicarea uniformă a normelor comune pe care le conține și să se consolideze asistența reciprocă între statele membre, pe de o parte, și între statele membre și Comisie, pe de altă parte, în special prin aplicarea dispozițiilor din Regulamentul (CE) nr. 515/97 al Consiliului din 13 martie 1997 privind asistența reciprocă între autoritățile administrative ale statelor membre și cooperarea dintre acestea și Comisie în vederea asigurării aplicării corespunzătoare a legislației din domeniile vamal și agricol ⁽¹⁾.
- (13) Având în vedere experiența acumulată în ceea ce privește aplicarea prezentului regulament, este necesar să se analizeze posibilitatea extinderii listei cu drepturile de proprietate intelectuală care intră sub incidența prezentului regulament.
- (14) Ar trebui ca măsurile necesare punerii în aplicare a prezentului regulament să fie adoptate în conformitate cu Decizia 1999/468/CE a Consiliului din 28 iunie 1999 de stabilire a procedurii de exercitare a competențelor de executare conferite Comisiei ⁽²⁾.
- (15) Este necesar ca Regulamentul (CE) nr. 3295/94 să fie abrogat,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

CAPITOLUL I

OBIECT ȘI DOMENIU DE APLICARE

Articolul 1

- (1) Prezentul regulament stabilește condițiile de intervenție a autorităților vamale atunci când există suspiciuni că mărfurile ar putea fi mărfuri care aduc atingere drepturilor de proprietate intelectuală în următoarele situații:
- (a) când sunt declarate pentru punere în liberă circulație, exportare sau reexportare în conformitate cu articolul 61 din Regulamentul (CEE) nr. 2913/92 al Consiliului din 12 octombrie 1992 de instituire a Codului Vamal Comunitar ⁽³⁾;

⁽¹⁾ JO L 82, 22.3.1997, p. 1. Regulament, astfel cum a fost modificat ultima dată prin Regulamentul (CE) nr. 807/2003 (JO L 122, 16.5.2003, p. 36).

⁽²⁾ JO L 184, 17.7.1999, p. 23.

⁽³⁾ JO L 302, 19.10.1992, p. 1. Regulament, astfel cum a fost modificat ultima dată prin Regulamentul (CE) nr. 2700/2000 al Parlamentului European și al Consiliului (JO L 311, 12.12.2000, p. 17).

- (b) când sunt descoperite cu ocazia unui control asupra mărfurilor care sunt introduse pe teritoriul vamal al Comunității sau părăsesc acest teritoriu în conformitate cu articolele 37 și 183 din Regulamentul (CEE) nr. 2913/92, sunt plasate sub un regim suspensiv în sensul articolului 84 alineatul (1) litera (a) din regulamentul în cauză, sunt în curs de a fi reexportate cu notificare în conformitate cu articolul 182 alineatul (2) din regulamentul în cauză sau sunt plasate într-o zonă liberă sau într-un antrepozit liber în sensul articolului 166 din regulamentul în cauză.

- (2) Prezentul regulament stabilește, de asemenea, măsurile care trebuie luate de către autoritățile vamale atunci când se stabilește că mărfurile menționate la alineatul (1) aduc atingere drepturilor de proprietate intelectuală.

Articolul 2

- (1) În sensul prezentului regulament, prin „mărfuri care aduc atingere unui drept de proprietate intelectuală” se înțelege:

- (a) „mărfurile contrafăcute”, și anume:

- (i) mărfurile, inclusiv ambalajul acestora, pe care a fost aplicată, fără autorizație, o marcă comercială care este identică cu marca comercială valabil înregistrată pentru același tip de mărfuri sau care nu poate fi deosebită prin aspectele sale esențiale de marca comercială respectivă și care, din acest motiv, aduce atingere drepturilor titularului mărcii în cauză, în conformitate cu dreptul comunitar, în special Regulamentul (CE) nr. 40/94 al Consiliului din 20 decembrie 1993 privind marca comunitară ⁽⁴⁾ sau în temeiul dreptului național al statului membru în care a fost depusă cererea de intervenție a autorităților vamale;

- (ii) orice simbol al unei mărci (inclusiv o emblemă, o etichetă, un autocolant, un prospect, instrucțiuni de utilizare, un document de garanție marcate cu simbolul în cauză), chiar prezentat separat, în aceleași condițiile ca mărfurile menționate la punctul (i);

- (iii) ambalajele care poartă mărcile unor mărfuri contrafăcute, prezentate separat, în aceleași condiții ca cele prevăzute pentru mărfurile menționate la punctul (i);

- (b) „mărfurile piratate”, și anume mărfurile care sunt sau care conțin copii fabricate fără consimțământul titularului dreptului de autor sau al unui drept conex sau al titularului unui drept privind desenul sau modelul, înregistrat sau nu în temeiul dreptului național sau al unei persoane autorizate în mod corespunzător de către titular în țara de producție în cazul în care realizarea copiilor în cauză aduce atingere dreptului în cauză în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 6/2002 al Consiliului din 12 decembrie 2001 privind desenele sau modelele comunitare ⁽⁵⁾ sau cu dreptul național al statului membru în care este depusă cererea de intervenție a autorităților vamale;

⁽⁴⁾ JO L 11, 14.1.1994, p. 1. Regulament, astfel cum a fost modificat ultima dată prin Regulamentul (CE) nr. 807/2003.

⁽⁵⁾ JO L 3, 5.1.2002, p. 1.

- (c) mărfurile care, în statul membru în care este depusă cererea de intervenție a autorităților vamale, aduc atingere:
- (i) unui brevet prevăzut de legislația națională a statului membru în cauză;
  - (ii) unui certificat suplimentar de protecție, astfel cum este prevăzut în Regulamentul (CEE) nr. 1768/92 al Consiliului ⁽¹⁾ sau în Regulamentul (CE) nr. 1610/96 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽²⁾;
  - (iii) unui drept de protecție națională a soiurilor de plante, în conformitate cu dreptul național al statului membru în cauză sau unui drept de protecție comunitară în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 2100/94 al Consiliului ⁽³⁾;
  - (iv) denumirilor de origine sau indicațiilor geografice prevăzute de dreptul național al statului membru în cauză sau de Regulamentele (CEE) nr. 2081/92 ⁽⁴⁾ și (CE) nr. 1493/1999 ⁽⁵⁾ ale Consiliului;
  - (v) denumirilor geografice, în sensul celor prevăzute în Regulamentul (CEE) nr. 1576/89 al Consiliului ⁽⁶⁾.

(2) În sensul prezentului regulament, prin „titular” se înțelege:

- (a) titularul unei mărci comerciale, al unui drept de autor sau conex, al unui desen sau model, al unui brevet, al unui certificat suplimentar de protecție, al dreptului asupra unui soi de plante, al unei denumiri de origine protejată, al unei indicații geografice protejate sau, în general, al unuia dintre drepturile menționate la alineatul (1), sau
- (b) orice altă persoană autorizată să utilizeze unul dintre drepturile de proprietate intelectuală menționate la litera (a) sau un reprezentant al titularului sau al unui utilizator autorizat.

(3) Sunt asimilate mărfurilor care aduc atingere unui drept de proprietate intelectuală orice tipare sau matrițe concepute special sau adaptate la fabricarea de astfel de mărfuri, cu condiția ca utilizarea tiparelor sau matrițelor în cauză să aducă atingere drepturilor titularului în conformitate cu dreptul comunitar sau cu dreptul național al statului membru în care este depusă cererea de intervenție a autorităților vamale.

Articolul 3

(1) Prezentul regulament nu se aplică mărfurilor pe care a fost aplicată o marcă comercială cu consimțământul titularului mărcii în cauză sau mărfurilor pe care apare o denumire de origine protejată sau o indicație geografică protejată sau care sunt protejate

⁽¹⁾ JO L 182, 2.7.1992, p. 1.

⁽²⁾ JO L 198, 8.8.1996, p. 30.

⁽³⁾ JO L 227, 1.9.1994, p. 1. Regulament, astfel cum a fost modificat ultima dată prin Regulamentul (CE) nr. 807/2003.

⁽⁴⁾ JO L 208, 24.7.1992, p. 1. Regulament, astfel cum a fost modificat ultima dată prin Regulamentul (CE) nr. 806/2003.

⁽⁵⁾ JO L 179, 14.7.1999, p. 1. Regulament, astfel cum a fost modificat ultima dată prin Regulamentul (CE) nr. 806/2003.

⁽⁶⁾ JO L 160, 12.6.1989, p. 1. Regulament, astfel cum a fost modificat ultima dată prin Regulamentul (CE) nr. 3378/94 al Parlamentului European și al Consiliului (JO L 366, 31.12.1994, p. 1).

de un brevet sau de un certificat suplimentar de protecție, de un drept de autor sau un drept conex, de un drept privind un desen sau un model sau de un drept asupra unui soi de plante și care au fost fabricate cu consimțământul titularului, dar care se află, fără consimțământul acestuia din urmă, într-una dintre situațiile prevăzute la articolul 1 alineatul (1).

Prezentul regulament nu se aplică nici mărfurilor menționate la primul paragraf care au fost fabricate sau sunt protejate de un alt drept de proprietate intelectuală menționat la articolul 2 alineatul (1), în alte condiții decât cele convenite cu titularul drepturilor în cauză.

(2) În cazurile în care în bagajele personale ale călătorilor se găsesc mărfuri fără caracter comercial care se încadrează în limitele scutirii de drepturi vamale și nici un indiciu material nu sugerează că mărfurile în cauză fac parte din traficul comercial, statele membre consideră că mărfurile în cauză sunt excluse din domeniul de aplicare a prezentului regulament.

CAPITOLUL II

CEREREA DE INTERVENȚIE A AUTORITĂȚILOR VAMALE

Secțiunea 1

Măsurile anterioare unei cereri de intervenție a autorităților vamale

Articolul 4

(1) Atunci când, în cursul unei intervenții a autorităților vamale, într-una dintre situațiile prevăzute la articolul 1 alineatul (1) și înainte de depunerea sau acceptarea unei cereri a titularului, există motive suficiente pentru a bănuși că este vorba de mărfuri care aduc atingere unui drept de proprietate intelectuală, autoritățile vamale pot suspenda acordarea liberului de vamă pentru mărfurile în cauză sau pot proceda la reținerea mărfurilor în termen de trei zile lucrătoare de la data primirii notificării de către titular, precum și de către declarant sau detentor, în măsura în care aceștia sunt cunoscuți, pentru a permite titularului să depună o cerere de intervenție în conformitate cu articolul 5.

(2) În conformitate cu normele în vigoare în statul membru în cauză, autoritățile vamale pot cere titularului furnizarea informațiilor de care ar putea avea nevoie pentru a-și confirma suspiciunile, fără a divulga alte informații decât cele privind numărul real sau presupus de obiecte și natura acestora și înainte de a-l informa pe titular asupra existenței unei eventuale încălcări.

Secțiunea 2

Depunerea și prelucrarea cererii de intervenție a autorităților vamale

Articolul 5

(1) În fiecare stat membru, titularul poate depune la serviciul vamal competent o cerere scrisă prin care solicită intervenția serviciului respectiv atunci când există mărfuri care se află într-una dintre situațiile menționate la articolul 1 alineatul (1) (cerere de intervenție).

(2) Fiecare stat membru desemnează serviciul vamal competent pentru primirea și prelucrarea cererilor de intervenție.

(3) Atunci când există sisteme electronice de schimburi de date, statele membre încurajează pe titulari să își depună cererile pe cale electronică.

(4) Atunci când solicitantul este titularul unei mărci comunitare, al unui desen sau model comunitar, al unui drept de protecție comunitară a unui soi de plante sau al unei denumiri de origine sau indicații geografice protejată de Comunitate, cererea de intervenție poate solicita, pe lângă intervenția autorităților vamale ale statului membru în care este depusă, intervenția autorităților vamale ale unuia sau mai multor alte state membre.

(5) Cererea de intervenție se redactează pe un formular prevăzut în conformitate cu procedura menționată la articolul 21 alineatul (2) și trebuie să conțină toate informațiile necesare pentru ca autoritățile vamale să poată recunoaște cu ușurință mărfurile în cauză, în special:

- (i) o descriere tehnică precisă și detaliată a mărfurilor;
- (ii) informațiile specifice pe care titularul le-ar putea deține în ceea ce privește natura sau tipul fraudei;
- (iii) coordonatele persoanei de contact desemnate de către titular.

De asemenea, cererea de intervenție trebuie să conțină declarația solicitantului prevăzută la articolul 6, precum și documente care să justifice că solicitantul este titularul mărfurilor în cauză.

În cazul prevăzut la alineatul (4), cererea de intervenție trebuie să indice statul membru sau statele membre în care se solicită intervenția autorităților vamale, precum și coordonatele de contact ale titularului în fiecare dintre statele membre în cauză.

Cu titlu informativ și în cazul în care dispun de astfel de informații, titularii comunică și restul informațiilor pe care le dețin, precum:

- (a) valoarea fără taxe a mărfii originale pe piața legală a statului în care a fost depusă cererea de intervenție;
- (b) locul unde se găsesc mărfurile sau locul de destinație prevăzut;
- (c) indicii care permit identificarea transportului sau a coletelor;
- (d) data prevăzută a sosirii sau plecării mărfurilor;
- (e) mijlocul de transport utilizat;
- (f) identitatea importatorului, a exportatorului sau a titularului mărfurilor;
- (g) țara sau țările de producție și rutele utilizate de traficanți;
- (h) în cazul în care sunt cunoscute, diferențele tehnice între mărfurile autentice și mărfurile suspecte.

(6) De asemenea, se pot solicita precizări specifice tipului de drept de proprietate intelectuală pentru care a fost depusă cererea de intervenție.

(7) Atunci când se primește o cerere de intervenție, serviciul vamal competent procesează cererea și informează solicitantul, în scris, asupra deciziei sale, în termen de treizeci de zile lucrătoare de la data primirii cererii.

Titularul nu trebuie să plătească nici un fel de redevență pentru acoperirea cheltuielilor administrative aferente prelucrării cererii.

(8) Atunci când cererea nu conține informațiile obligatorii enumerate la alineatul (5), serviciul vamal competent poate decide să nu prelucreze cererea de intervenție; în acest caz, serviciul vamal competent își motivează decizia și anexează informații privind procedura căilor de atac. Cererea nu poate fi depusă din nou decât în cazul în care aceasta conține toate informațiile solicitate.

Articolul 6

(1) Cererile de intervenție sunt însoțite de o declarație a titularului, care poate fi prezentată fie în scris, fie pe cale electronică, în conformitate cu legislația națională, prin care acesta acceptă să fie răspunzător față de persoanele aflate într-una dintre situațiile prevăzute la articolul 1 alineatul (1), în cazul în care procedura inițiată în conformitate cu articolul 9 alineatul (1) nu ar putea fi finalizată din cauza unui act sau a unei omisiuni a titularului sau în cazul în care s-ar stabili ulterior că mărfurile în cauză nu aduc atingere unui drept de proprietate intelectuală.

În respectiva declarație, titularul acceptă, de asemenea, să suporte toate cheltuielile efectuate în temeiul prezentului regulament pentru menținerea mărfurilor sub control vamal în conformitate cu articolul 9 și, după caz, articolul 11.

(2) Atunci când cererea de intervenție este depusă în conformitate cu articolul 5 alineatul (4), titularul acceptă în declarația sa să furnizeze, pe cheltuiala sa, orice traducere necesară; declarația în cauză este valabilă în fiecare dintre statele membre în care se aplică decizia de acceptare a cererii sale.

Articolul 7

Articolele 5 și 6 se aplică prin analogie oricărei cereri de prorogare.

Secțiunea 3

Acceptarea cererii de intervenție

Articolul 8

(1) Atunci când acceptă cererea de intervenție, serviciul vamal competent stabilește perioada în decursul căreia autoritățile vamale trebuie să intervină. Perioada în cauză nu poate depăși un an. La expirarea perioadei în cauză și după plata oricărei datorii pentru care titularul este răspunzător în temeiul prezentului regulament, serviciul care a luat decizia inițială poate proroga perioada în cauză, la cererea titularului.

Titularul informează serviciul vamal competent menționat la articolul 5 alineatul (2) în cazul în care dreptul său nu mai este valabil înregistrat sau expiră.

(2) Decizia de acceptare a cererii de intervenție a titularului este comunicată de îndată birourilor vamale ale statului membru sau statelor membre care ar putea fi vizate de mărfurile care, conform cererii, sunt suspectate că aduc atingere unui drept de proprietate intelectuală.

Atunci când se acceptă o cerere de intervenție depusă în conformitate cu articolul 5 alineatul (4), perioada în care autoritățile vamale intervin este stabilită la un an; la expirarea cererii în cauză, serviciul care a prelucrat cererea inițială prorogă această perioadă la cererea scrisă a titularului. Articolul 250 prima liniuță din Regulamentul (CEE) nr. 2913/92 se aplică prin analogie deciziei de acceptare a acestei cereri, precum și deciziilor de prorogare sau de abrogare a acesteia.

În cazul în care se acceptă o cerere de intervenție, solicitantul este răspunzător pentru comunicarea acestei decizii, însoțite de orice alte informații utile și de toate traducerile necesare, serviciului vamal competent al statului membru sau statelor membre în care solicitantul a cerut intervenția autorităților vamale. Cu toate acestea, cu acordul solicitantului, comunicarea poate fi efectuată direct de către serviciul vamal care a luat decizia.

La cererea autorităților vamale ale statelor membre în cauză, solicitantul furnizează informațiile suplimentare necesare executării deciziei menționate anterior.

(3) Perioada prevăzută la alineatul (2) al doilea paragraf începe de la data adoptării deciziei de acceptare a cererii. Decizia intră în vigoare în statul membru sau statele membre cărora li se adresează doar la data comunicării prevăzute la alineatul (2) al treilea paragraf și atunci când titularul va fi efectuat formalitățile prevăzute la articolul 6.

Ulterior, decizia în cauză este comunicată de îndată birourilor vamale naționale care ar putea fi implicate în prelucrarea mărfurilor suspectate că aduc atingere drepturilor de proprietate intelectuală.

Prezentul alineat se aplică, prin analogie, deciziei de prorogare a deciziei inițiale.

CAPITOLUL III

CONDIȚII DE INTERVENȚIE A AUTORITĂȚILOR VAMALE ȘI A AUTORITĂȚII COMPETENTE PENTRU A HOTĂRI

Articolul 9

(1) Atunci când un birou vamal căruia i-a fost transmisă, în conformitate cu articolul 8, decizia de acceptare a cererii titularului constată, în cazul în care este necesar după consultarea solicitantului, că mărfurile care se află într-una dintre situațiile prevăzute la articolul 1 alineatul (1) sunt suspectate că aduc atingere

unui drept de proprietate intelectuală care intră sub incidența deciziei în cauză, acesta suspendă acordarea liberului de vamă pentru mărfurile în cauză sau procedează la reținerea lor.

Biroul vamal informează de îndată serviciul vamal competent care a prelucrat cererea de intervenție.

(2) Serviciul vamal competent sau biroul vamal menționat la alineatul (1) informează cu privire la această măsură pe titular, precum și pe declarant sau pe titularul mărfurilor, în sensul articolului 38 din Regulamentul (CEE) nr. 2913/92 și este abilitat să le comunice cantitatea reală sau estimată, precum și natura reală sau presupusă a mărfurilor pentru a care a fost suspendată acordarea liberului de vamă sau care au fost reținute, comunicarea acestor informații neobligându-l, cu toate acestea, să sesizeze autoritatea competentă să hotărască pe fond.

(3) Pentru a stabili dacă a fost încălcat un drept de proprietate intelectuală în conformitate cu dreptul național al statului membru, biroul vamal sau serviciul care a prelucrat cererea comunică titularului, cu respectarea dispozițiilor naționale privind protecția datelor cu caracter personal, a secretului comercial și industrial, precum și a secretului profesional și administrativ, la cererea titularului și în măsura în care se cunosc aceste informații, coordonatele de contact ale destinatarului, ale expeditorului, ale declarantului sau ale titularului mărfurilor, precum și originea și proveniența mărfurilor suspectate că ar fi adus atingere unui drept de proprietate intelectuală.

Biroul vamal oferă solicitantului și persoanelor implicate într-una dintre situațiile prevăzute la articolul 1 alineatul (1) posibilitatea de a inspecta mărfurile pentru care a fost suspendată acordarea liberului de vamă sau care au fost reținute.

La examinarea mărfurilor, biroul vamal poate preleva probe și cu respectarea normelor în vigoare în statul membru în cauză și la cererea expresă a titularului, le poate înmâna sau transmite acestuia din urmă exclusiv pentru a fi analizate și pentru a facilita continuarea procedurii. Atunci când circumstanțele permit acest lucru și, după caz, cu respectarea cerințelor prevăzute la articolul 11 alineatul (1) a doua liniuță, probele trebuie restituite imediat după finalizarea analizei tehnice și, în cazul în care este posibil, înainte de acordarea liberului de vamă sau de anularea măsurii de reținere a mărfurilor. Orice analiză asupra probelor se efectuează pe răspunderea exclusivă a titularului.

Articolul 10

Pentru a se stabili dacă a fost încălcat un drept de proprietate intelectuală în conformitate cu dreptul național, se aplică dispozițiile legale în vigoare în statul membru pe teritoriul căruia mărfurile se află într-una dintre situațiile prevăzute la articolul 1 alineatul (1).

De asemenea, dispozițiile în cauză se aplică și în ceea ce privește notificarea imediată a serviciului sau biroului vamal menționat la articolul 9 alineatul (1) asupra faptului că a fost inițiată procedura prevăzută la articolul 13, cu excepția cazului în care aceasta a fost inițiată de către serviciul sau biroul în cauză.

Articolul 11

(1) Atunci când autoritățile vamale au reținut mărfurile suspectate că ar aduce atingere unui drept de proprietate intelectuală, într-una dintre situațiile prevăzute la articolul 1 alineatul (1) sau au suspendat acordarea liberului de vamă pentru mărfurile în cauză, statele membre pot prevedea, în conformitate cu legislația lor națională, o procedură simplificată, care să fie utilizată cu acordul titularului și care să permită autorităților vamale să facă în așa fel încât mărfurile să fie abandonate pentru a fi distruse sub control vamal, fără a fi necesar să se stabilească dacă a fost încălcat un drept de proprietate intelectuală în conformitate cu legislația națională. În acest sens, statele membre aplică, cu respectarea legislației lor naționale, următoarele condiții:

- titularul dreptului informează autoritățile vamale în scris, în termen de zece zile lucrătoare, sau de trei zile lucrătoare în cazul alimentelor perisabile, de la data primirii notificării prevăzute la articolul 9, că mărfurile care fac obiectul procedurii aduc atingere unui drept de proprietate intelectuală prevăzut la articolul 2 alineatul (1) și transmite autorităților vamale acordul scris al declarantului, deținătorului sau proprietarului mărfurilor potrivit căruia mărfurile sunt abandonate în vederea distrugerii. Cu acordul autorităților vamale, informația în cauză poate fi comunicată direct vămii de către declarantul, titularul sau proprietarul mărfurilor. Acordul în cauză este considerat acceptat atunci când declarantul, titularul sau proprietarul mărfurilor nu se opune în mod expres distrugerii acestora în termenul stabilit. Atunci când acest lucru este justificat de circumstanțe, termenul poate fi prorogat cu zece zile lucrătoare,
- cu excepția cazului în care legislația națională prevede altfel, distrugerea se face pe cheltuiala și sub responsabilitatea titularului și este precedată sistematic de prelevarea de probe care sunt păstrate de către autoritățile vamale, astfel încât să poată fi utilizate, în cazul în care este necesar, ca elemente doveditoare admisibile în procedurile judiciare în statul membru care le-ar putea solicita.

(2) În toate celelalte cazuri, de exemplu atunci când declarantul, titularul sau proprietarul se opun distrugerii mărfurilor sau o contestă, se aplică procedura prevăzută la articolul 13.

Articolul 12

Titularului care primește coordonatele de contact menționate la articolul 9 alineatul (3) primul paragraf le utilizează exclusiv în scopurile prevăzute la articolele 10 și 11, precum și la articolul 13 alineatul (1).

În conformitate cu legislația statului membru în care se găsesc mărfurile, orice altă utilizare, care nu este permisă de legislația națională a statului membru în care s-a creat situația, ar putea angaja răspunderea civilă a titularului și ar putea conduce la suspendarea cererii de intervenție pentru perioada de valabilitate rămasă până la reînnoirea ei, în statul membru în care s-au produs faptele în cauză.

În cazul unei noi încălcări a acestei norme, serviciul vamal competent poate refuza reînnoirea cererii. De asemenea, în cazul unei cereri de tipul celor prevăzute la articolul 5 alineatul (4), serviciul vamal în cauză are obligația de a preveni celelalte state membre menționate în formular.

Articolul 13

(1) În cazul în care, în termen de zece zile lucrătoare de la data primirii notificării de suspendare a acordării liberului de vamă sau de reținere, biroul vamal menționat la articolul 9 alineatul (1) nu este informat că, în conformitate cu articolul 10, a fost inițiată o procedură prin care să se stabilească dacă a avut loc o încălcare a unui drept de proprietate intelectuală în conformitate cu dreptul național, sau nu a primit acordul titularului prevăzut la articolul 11 alineatul (1), după caz, se acordă liberul de vamă sau, după caz, se suspendă măsura de reținere, sub rezerva îndeplinirii tuturor formalităților vamale.

În anumite cazuri, termenul poate fi prelungit cu maximum zece zile lucrătoare.

(2) În cazul în care mărfurile suspectate că ar aduce atingere unui drept de proprietate intelectuală sunt mărfuri perisabile, termenul prevăzut la alineatul (1) este de trei zile lucrătoare. Acest termen nu poate fi prorogat.

Articolul 14

(1) În cazul mărfurilor suspectate că ar aduce atingere unor desene sau modele, brevete, certificate suplimentare de protecție sau unor drepturi privind soiurile de plante, declarantul, proprietarul, importatorul, titularul sau destinatarul mărfurilor are capacitatea de a obține acordarea liberului de vamă sau ridicarea măsurii de reținere a mărfurilor în cauză prin depunerea unei garanții, cu condiția ca:

- (a) serviciul sau biroul vamal menționat la articolul 9 alineatul (1) să fi fost informat, în conformitate cu articolul 13 alineatul (1), asupra inițierii unei proceduri în termenul prevăzut la articolul 13 alineatul (1) prin care să se stabilească dacă a fost încălcat un drept de proprietate intelectuală în conformitate cu dreptul național;
- (b) înainte de expirarea termenului prevăzut la articolul 13 alineatul (1), autoritatea abilitată în acest sens să nu fi dispus măsuri asigurătorii;
- (c) să fi fost îndeplinite toate formalitățile vamale.

(2) Garanția prevăzută la alineatul (1) trebuie să fie suficientă pentru a proteja interesele titularului.

Constituirea acestei garanții nu afectează celelalte posibilități de căi de atac ale titularului de drept.

În cazul în care procedura prin care se urmărește să se stabilească dacă a fost încălcat un drept de proprietate intelectuală în conformitate cu dreptul național a fost începută altfel decât la inițiativa titularului desenului sau modelului, al brevetului, al certificatului suplimentar de protecție sau al dreptului asupra unui soi de plantă, garanția este eliberată în cazul în care persoana care inițiază procedura în cauză nu își exercită dreptul de a intenta o acțiune în justiție în termen de douăzeci de zile lucrătoare de la data la care este notificată asupra suspendării acordării liberului de vamă sau asupra reținerii.

Atunci când se aplică articolul 13 alineatul (1) al doilea paragraf, termenul este extins la maximum treizeci de zile lucrătoare.

Articolul 15

Condițiile de depozitare a mărfurilor în perioada de suspendare a acordării liberului de vamă sau de reținere sunt determinate de către fiecare stat membru, dar ele nu generează cheltuieli pentru autoritățile vamale.

CAPITOLUL IV

DISPOZIȚII APLICABILE MĂRFURILOR RECUNOSCUTE CA MĂRFURI CARE ADUC ATINGERE UNUI DREPT DE PROPRIETATE INTELECTUALĂ

Articolul 16

Mărfurile recunoscute ca mărfuri care aduc atingere unui drept de proprietate intelectuală ca urmare a procedurii prevăzute la articolul 9 nu pot fi:

- introduse pe teritoriul vamal al Comunității;
- puse în liberă circulație;
- retrase de pe teritoriul vamal al Comunității;
- exportate;
- reexportate;
- plasate sub un regim suspensiv sau
- plasate într-o zonă liberă sau într-un antrepozit liber.

Articolul 17

(1) Fără a aduce atingere celorlalte căi de atac de care dispune titularul, statele membre iau măsurile necesare pentru a permite autorităților competente:

- (a) să distrugă, în conformitate cu dispozițiile pertinente ale dreptului național, mărfurile recunoscute ca mărfuri care aduc atingere unui drept de proprietate intelectuală sau să le epuizeze în afara circuitelor comerciale, astfel încât să evite să cauzeze un prejudiciu titularului, fără nici o indemnizație de orice fel, cu excepția cazurilor în care legislația națională prevede altfel și fără nici o cheltuială pentru tezaurul public;
- (b) să ia, referitor la mărfurile în cauză orice măsură care are ca efect privarea efectivă a persoanelor implicate de profitul economic al operațiunii.

Cu excepția unor cazuri excepționale, simpla retragere a mărcilor care au fost aplicate fără autorizație pe mărfurile contrafăcute nu este considerată o măsură care are ca efect privarea efectivă a persoanelor implicate de profitul economic al operațiunii.

(2) Mărfurile recunoscute ca mărfuri care aduc atingere unui drept de proprietate intelectuală pot fi cedate cu titlu gratuit tezaurului public. În acest caz, se aplică alineatul (1) litera (a).

CAPITOLUL V

SANCTIUNI

Articolul 18

Fiecare stat membru definește sancțiunile aplicabile în cazul unei încălcări a prezentului regulament. Sancțiunile trebuie să fie eficiente, proporționale și disuasive.

CAPITOLUL VI

RĂSPUNDEREA AUTORITĂȚILOR VAMALE ȘI ALE TITULARULUI

Articolul 19

(1) Cu excepția cazului în care acest lucru este prevăzut de dreptul național al statului membru în care este depusă cererea sau a cazului în care o cerere a fost depusă în temeiul articolului 5 alineatul (4), în conformitate cu legislația statului membru în care mărfurile care aduc atingere unui drept de proprietate intelectuală nu sunt descoperite de către un birou vamal, acceptarea unei cereri nu conferă titularului dreptul la o indemnizație în cazul în care mărfurile nu sunt descoperite de către un birou vamal și în cazul în care li acordă liberul de vamă sau în cazul în care nu se ia nici o măsură pentru reținerea lor în conformitate cu articolul 9 alineatul (1).

(2) Exercițarea de către un birou vamal sau o altă autoritate abilitată în mod legal în acest sens a competențelor care îi sunt acordate în domeniul combaterii mărfurilor care aduc atingere unui drept de proprietate intelectuală nu determină răspunderea biroului sau autorității în cauză față de persoanele implicate în situațiile prevăzute la articolul 1 alineatul (1) sau față de persoanele afectate de măsurile prevăzute la articolul 4 pentru daunele suferite de către aceste persoane ca urmare a intervenției autorității, cu excepția cazurilor în care acest lucru este prevăzut de dreptul național al statului membru în care a fost depusă cererea sau, în cazul unei cereri depuse în temeiul articolului 5 alineatul (4), de legislația statelor membre în care are loc pierderea sau prejudiciul.

(3) Eventuala răspundere civilă a titularului este reglementată de dreptul național al statului membru în care mărfurile în cauză se află într-una dintre situațiile prevăzute la articolul 1 alineatul (1).

CAPITOLUL VII

DISPOZIȚII FINALE

Articolul 20

Măsurile necesare pentru executarea prezentului regulament se adoptă în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 21 alineatul (2).

Articolul 21

(1) Comisia este asistată de Comitetului Codului Vamal.

(2) În cazul în care se face trimitere la prezentul alineat, se aplică articolele 4 și 7 din Decizia 1999/468/CE.

Perioada prevăzută la articolul 4 alineatul (3) din Decizia 1999/468/CE se stabilește la trei luni.

Articolul 22

Comisiei îi sunt comunicate de către statele membre toate informațiile utile privind aplicarea prezentului regulament.

Comisia transmite informațiile în cauză celorlalte state membre.

Dispozițiile Regulamentului (CE) nr. 515/97 se aplică prin analogie.

Normele de procedură privind schimbul de informații se stabilesc în cadrul măsurilor de aplicare, în conformitate cu procedura menționată la articolul 21 alineatul (2).

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Bruxelles, 22 iulie 2003.

Articolul 23

Pe baza informațiilor menționate la articolul 22, Comisia informează anual Parlamentul European și Consiliul asupra punerii în aplicare a prezentului regulament. Raportul în cauză poate fi însoțit, după caz, de o propunere de modificare a regulamentului.

Articolul 24

Regulamentul (CEE) nr. 3295/94 se abrogă cu efect de la 1 iulie 2004.

Trimiterile la regulamentul abrogat se interpretează ca trimiteri la prezentul regulament.

Articolul 25

Prezentul regulament intră în vigoare în a șaptea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Se aplică de la 1 iulie 2004.

Pentru Consiliu

Președintele

G. ALEMANNIO
